

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 264/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. L.	w dniu 16 czerwca 2019 roku w W. woj. (...) - (...), na ulicy (...) w miejscu publicznym, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego znieważyla oraz	

		<p>naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariuszy Policji starszego posterunkowego P. W. (1) i sierżanta Ł. W. w związku i podczas wykonywania przez nich obowiązków służbowych, to jest o czyn z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
	B. L.	<p>w dniu 16 czerwca 2019 roku w W. woj. (...) - (...), na ulicy (...) w miejscu publicznym, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego znieważyla oraz naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariuszy Policji starszego posterunkowego P. W. (1) i sierżanta Ł. W. w związku i podczas wykonywania przez nich obowiązków służbowych, to jest o czyn z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 16 czerwca 2019 roku st. post. P. W. (2) i sierż. Ł. W. pełnili służbę patrolową na terenie W.. Zgodnie z otrzymanym poleceniem około godziny 12:30 udali się na ul. (...), gdzie miał znajdować S. O. – poszukiwany celem osadzenia w zakładzie karnym do odbycia kary	<p>wyjaśnienia oskarżonej M. L.</p> <p>w części</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej B. L. w części</p> <p>zeznania świadka Ł. W.</p> <p>zeznania świadka P. W. (1)</p>	<p>k. 82, 00:10:05-00:17:58 na k. 112-112v</p> <p>k. 94, 00:17:58-00:25:22 na k. 112v-113</p> <p>k. 7-7a, 00:25:22-00:40:06 na k. 113-114</p>	

<p>pozbawienia wolności. Z uzyskanych informacji wynikało, że S. O. może posiadać przy sobie broń.</p>	<p>zeznania świadka S. O. w części</p>	<p>k. 10v-11, 00:40:06-00:52:37 na k. 114-114v</p>
<p>Po przybyciu na ul. (...) przy lokalu Stary Młyn zauważyli S. O.. Towarzyszyła mu jego partnerka M. L. oraz jej matka B. L. z partnerem R. W.. Funkcjonariusz P. W. (1) podjął S. O. do legitymowania. S. O. podał się za K. O.. Pomimo pouczeniu o treści art. 65 kw, S. O. podtrzymywał, że jest K. O.. Ł. W. poprosił S. O. o okazanie dowodu osobistego. S. O. zdenerwował się i oświadczył, że nie wie gdzie schował dowód osobisty. Wówczas funkcjonariusze podjęli decyzje o zatrzymaniu S. O. i założeniu mu kajdanek.</p>	<p>zeznania świadka R. W. w części</p>	<p>k. 187-189</p>
<p>Wobec próby oddalenia się S. O., stawianego przez niego oporu i agresywnego zachowania, funkcjonariusze Policji zastosowali środki przymusu bezpośredniego w postaci siły fizycznej i gazu pieprzowego. Podczas tych czynności S. O. wyrzucił swój dowód osobisty na stół.</p>	<p>zeznania świadka D. D. w nagranie interwencji zamieszczone na F.</p>	<p>k. 86-88, 00:52:37-01:06:36 na k. 114v-115</p>
<p>W trakcie czynność zatrzymywania S. O. M. L. i B. L. znieważały P. W. (1) i Ł. W., wypowiadając wobec nich słowa, jak na karcie 7, 11 akt sprawy. Nadto M. L. i B. L. naruszyły nietykalność</p>	<p>nagranie z monitoringu miejskiego</p>	<p>k. 51-52</p>
	<p>nagranie z monitoringu sklepu (...)</p>	<p>k. 33</p>
	<p>nagranie z monitoringu lokalu (...)</p>	<p>k. 36</p>
	<p>protokół oględzin zapisu kamery monitoringu sklepu (...)</p>	<p>k. 41</p>
	<p>protokół oględzin zapisu nagrania interwencji</p>	<p>k. 46</p>
	<p>protokół oględzin z zapisem monitoringów miejskiego</p>	<p>k. 47-48</p>
	<p>protokół z oględzin nagrania monitoringu lokalu (...)</p>	<p>k. 49-50</p>
		<p>k. 57-58</p>
		<p>k. 66-67</p>

<p>cielesną policjantów P. W. (1) i Ł. W. przez odpychanie ich, szarpanie za mundury, uderzanie otwartą ręką w okolice barku.</p> <p>M. L. i B. L. działały publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.</p>			
<p>2. M. L. posiada polskie obywatelstwo, legitymuje się wykształceniem średnim, z zawodu jest opiekunem medycznym, pracuje i z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości 1860 złotych miesięcznie, jest panną, matką dwóch córek, pozostających na jej utrzymaniu, nie ma majątku, nie była i nie jest leczona psychiatrycznie.</p> <p>Nie była uprzednio karana.</p>	<p>dane osobowe podane przez oskarżoną na rozprawie</p> <p>Informacja z Krajowego Rejestru Karnego dot. M. L.</p>	<p>00:04:30-00:08:44 k. 11V-112</p> <p>k. 206</p>	
<p>3. B. L. posiada polskie obywatelstwo, legitymuje się wykształceniem średnim, z zawodu jest technikiem ekonomistą, pracuje dorywczo i z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości 1200 złotych miesięcznie, jest mężatką (w separacji), matką dwóch córek, z których jedna pozostaje na jej utrzymaniu, nie ma majątku, nie była i nie jest leczona psychiatrycznie.</p> <p>Nie była uprzednio karana.</p>	<p>dane osobowe podane przez oskarżoną na rozprawie</p> <p>Informacja z Krajowego Rejestru Karnego dot. B. L.</p>	<p>00:04:30-00:08:44 k. 11V-112</p> <p>k. 205</p>	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonej M. L. w części	Na wiarę zasługują wyjaśnienia oskarżonej M. L., w których przyznała się do znieważenia funkcjonariuszy Policji podczas zatrzymania S. O.. Wyjaśnienia w tej części nie budzą wątpliwości Sądu i korespondują z zeznaniami świadka Ł. W. i P. W. (1), jak również znajdują potwierdzenie w nagraniach zdarzenia, w szczególności w nagraniach zamieszczonym na portalu społecznościowym F..	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonej B. L. w części	Na wiarę zasługują wyjaśnienia oskarżonej B. L., z których wynika, że naruszała nietykalność	

		<p>cielesną funkcjonariusza Policji poprzez dotknięcie go w ramię. Wyjaśnienia w tej części nie budzą wątpliwości Sądu i korespondują z zeznaniami świadka Ł. W. i P. W. (1), jak również znajdują potwierdzenie w nagraniach zdarzenia.</p>	
1.1.1	zeznania świadka Ł. W.	<p>Zeznania funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w W. Ł. W. i P. W. (1) zasługują na danie im wiary w całości. Z ich zeznań wynika, że w dniu 16 czerwca 2019 roku dokonywali zatrzymania S. O., bowiem był on poszukiwany do odbycia kary pozbawienia wolności. Zachowywał się agresywnie, wobec czego zastosowali środki przymusu bezpośredniego. Wskazali też jednoznacznie, że dwie kobiety, które mu towarzyszyły, tj. zarówno M. L., jak i B. L. wyzywały ich, szarpały, uderzały rękoma.</p> <p>Sąd uznał ich zeznania za w pełni wiarygodne, ponieważ były bezstronne, a Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które mogłyby poddać w wątpliwość prawdziwość ich relacji. Nie ujawniły się żadne okoliczności mogące świadczyć o tym, by celowo przedstawili wersję niekorzystną dla oskarżonych. Świadkowie nie pamiętali co prawda dokładnie wszystkich</p>	
1.1.1	zeznania świadka P. W. (1)		

		<p>szczegółów zdarzenia, jednakże w ocenie Sądu jest to w pełni usprawiedliwione z uwagi dynamikę sytuacji i upływ czasu.</p> <p>Zeznania tych świadków znajdują potwierdzenie w nagraniach zdarzenia.</p>	
1.1.1	zeznania świadka S. O. w części	<p>Zeznania świadka S. O. zasługują na danie im wiary w części zgodnej z ustalonym stanem faktycznym. W tym zakresie korelowały z zeznaniami pokrzywdzonych i nagraniami zdarzenia.</p>	
1.1.1	zeznania świadka R. W. w części	<p>Zeznania świadka R. W. zasługują na danie im wiary w części zgodnej z ustalonym stanem faktycznym. W tym zakresie korelowały z zeznaniami pokrzywdzonych i nagraniami zdarzenia. W swoich zeznaniach potwierdził, że doszło do zatrzymania S. O. przez funkcjonariuszy Policji, gdy wraz z M. L. i B. L. poruszali się ulicą w W..</p>	
1.1.1	zeznania świadka D. D.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. D.. Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności, które mogłyby poddać w wątpliwość prawdziwość jego relacji. Jest on funkcjonariuszem Policji, a w dniu zdarzenia przebywał na urlopie. Zauważył on S. O.</p>	

		na ulicy i powiadomił o tym dyżurnego KPP w W.. Jego zeznania korelowały z zeznaniami pokrzywdzonych i zapisem zdarzenia z monitoringu.	
1.1.1 1.1.1 1.1.1 1.1.1	nagranie interwencji zamieszczone na F. nagranie z monitoringu miejskiego nagranie z monitoringu sklepu (...) nagranie z monitoringu lokalu (...)	Dowody z nagrań z monitoringu w zestawieniu z zeznaniami świadka P. W. (1) i Ł. W. są źródłami, które pozwalają na potwierdzenie sprawstwa oskarżonych co do zarzucanych im czynów. Brak było podstaw do podważenia ich autentyczności.	
1.1.1 1.1.1 1.1.1 1.1.1 1.1.2 1.1.3	protokół oględzin zapisu kamery monitoringu sklepu (...) protokół oględzin zapisu nagrania interwencji protokół oględzin z zapisem monitoringumiejskiego protokół z oględzin nagrania monitoringu lokalu (...) Informacja z Krajowego Rejestru karnego dot. M. L. Informacja z Krajowego Rejestru Karnego dot. B. L.	Jako wiarygodne Sąd ocenił wskazane dowody z dokumentów. Brak było podstaw do podważenia ich autentyczności oraz informacji w nich zawartych. Dowody te zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zdaniem Sądu w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby podważyć ich wiarygodność.	
2.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia</i>		

<i>dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
---	wyjaśnienia oskarżonej M. L. w części	Na wiarę nie zasługują wyjaśnienia oskarżonej M. L., w których zaprzeczyła, że nie dokonała naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariuszy Policji. Wyjaśnienia oskarżonej są sprzeczne z zeznaniami świadków P. W. (1) i Ł. W., jak i z nagraniami z przebiegu zdarzenia. Przede wszystkim z uzyskanego nagrania z monitoringu ze sklepu (...) wynika, że oskarżone szarpały się z funkcjonariuszami Policji, uderzały ich rękoma. Uderzanie funkcjonariuszy rękoma znajduje też potwierdzenie w nagraniu z interwencji umieszczonego na portalu F..	
---	wyjaśnienia oskarżonej B. L. w części	Na wiarę nie zasługują wyjaśnienia oskarżonej B. L., w których zaprzeczyła, że dokonała znieważenia funkcjonariuszy Policji. Wyjaśnienia oskarżonej są sprzeczne z zeznaniami świadków P. W. (1) i Ł. W., jak i z nagraniami z przebiegu zdarzenia, w szczególności z nagraniem umieszczonym na portalu społecznościowym F..	
---	zeznania świadka S. O. w części	W swoich zeznaniach S. O. zeznał, że nie widział, by M. L. i B. L.	

		<p>wyzywały bądź szarpały się z funkcjonariuszami Policji. W ocenie Sądu zeznania wskazanego świadka mają na celu ochronę oskarżonych i wspieranie ich linii obrony, nie znalazły one również potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, w związku z czym Sąd odmówił mu wiarygodności w tej części.</p>	
	<p>zeznania świadka R. W. w części</p>	<p>R. W. zeznał, że podczas interwencji Policji było słycać niecenzuralne słowa, ale nie słyszał kto je mówił. Nie było sytuacji, by M. L. i B. L. szarpały funkcjonariuszy Policji. W ocenie Sądu zeznania wskazanego świadka mają na celu ochronę oskarżonych i wspieranie ich linii obrony, w związku z czym Sąd odmówił im wiarygodności w tej części. Przede wszystkim zaś zeznania tego świadka są sprzeczne z zeznaniami świadków P. W. (1) i Ł. W., jak i z nagraniami z przebiegu zdarzenia.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1 3</p>	<p>M. L. B. L.</p>

Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Zgodnie z art. 222 § 1 kk, kto narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>Naruszeniem nietykalności cielesnej zdaje się każde bezprawne dotknięcie innej osoby czy inny krzywdzący kontakt. Wchodzą tu w grę wszelkie kontakty fizyczne, które są obraźliwe, kłopotliwe czy po prostu niepożądane. Słusznie zauważa Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z 9.08.2012 r., II AKa 137/12, LEX nr 1217652, że:</p> <p>„Naruszeniem nietykalności cielesnej są wszystkie czynności oddziałujące na ciało innej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z powstaniem obrażeń, jednakże musi mieć ono wymiar fizyczny”. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z wywołaniem bólu; jednakże musi być ono fizyczne, tzn. atak musi napotkać ciało pokrzywdzonego, z</p>	

tym że dla dokonania przestępstwa jest rzeczą obojętną, czy sprawca dotyka ofiary fizycznie. Oczywiście zazwyczaj zachowanie sprawcy polega na bezpośrednim działaniu na ciało innej osoby, głównie przez uderzenie (ale także m.in. uszczypnięcie, ukłucie, targanie za włosy, kopnięcie, polanie wodą), jednak możliwe jest również tzw. działanie pośrednie, a mianowicie oddziaływanie środkami psychicznymi, o ile działa się przez to na ciało (np. nastraszenie kogoś, kto cofa się i uderza o ścianę). (Mozgawa Marek (red.), Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, Opublikowano: LEX/el. 2022)

Jak wskazał Sąd Najwyższy (postanowienie z 24.06.2010 r., II KK 145/10, LEX nr 619619): „Zwrot normatywny «narusza nietykalność cielesną» obejmuje, w istocie, wszelkie możliwe sposoby ingerencji sprawcy w nietykalność cielesną drugiej osoby, w tym również popchnięcie (odepchnięcie)”.

Art. 226 § 1 kk stanowi, że kto znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega

grzywnie, karze
ograniczenia wolności
albo pozbawienia wolności
do roku.

Znieważenie tych osób
wyczerpuje znamiona
przestępstwa z art. 226 §
1 KK, o ile miało miejsce
podczas i w związku
z pełnieniem obowiązków
służbowych. Oznacza to,
że znieważanie musi
nastąpić w czasie pełnienia
obowiązków służbowych i
mieć z nimi związek.
Obie te przesłanki muszą
wystąpić łącznie. (Kodeks
karny. Komentarz, red.
prof. dr hab. R. S., rok
2021, L.)

Znieważenie polega na
uwłaczaniu czci drugiego
człowieka przez
okazywanie mu pogardy,
ubliżanie, obraźliwe
zachowanie w stosunku do
niego. Chodzi o naruszenie
godności człowieka. Istotą
znieważenia jest okazanie
pogardy, która głębiej
wyraża ujemny stosunek
do wartości jaką
reprezentuje człowiek niż
lekceważenie (W. Kulesza,
Zniesławienie i zniewaga.
Ochrona czci i godności
osobistej człowieka w
polskim prawie karnym –
zagadnienia podstawowe,
Warszawa 1984, s. 174).
Znieważanie jest tożsame
z tym określeniem użytym
w art. 216 KK. Chodzi
o ubliżanie, naruszające
godność osobistą oraz
obrażanie, obejmujące
uchybieństwo godności
poprzez wypowiedanie

niepochlebnych opinii, naruszających dobre imię (R.A. Stefański, Zniewaga: pojęcie i kryteria, [w:] M. Mozgawa (red.), Przepisy przeciwko czci i nietykalności cielesnej, Warszawa 2013, s. 148). (Kodeks karny. Komentarz, red. prof. dr hab. R. S., rok 2021, L.)

Nie budzi wątpliwości, że policjanci P. W. (1) i Ł. W. są funkcjonariuszami publicznymi, o których mowa w art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk. Zgodnie z art. 115 § 1 pkt 7 kk, funkcjonariuszem publicznym jest funkcjonariusz organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego albo funkcjonariusz Służby Więziennej. W myśl art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2, 2, ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U.2021.1882 t.j. z dnia 2021.10.18) do podstawowych zadań Policji należą: ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym zapewnienie spokoju w miejscach publicznych oraz w środkach publicznego transportu i komunikacji publicznej, w ruchu drogowym i na wodach przeznaczonych do powszechnego korzystania.

Niewątpliwie do naruszenia nietykalności cielesnej i znieważenia st. post. P. W. (1) i sierż. Ł. W. doszło podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych. Podejmowali oni wobec S. O. czynności w granicach swoich uprawnień, dążąc do zatrzymania osoby poszukiwanej do odbycia kary pozbawienia wolności. Zwrócić należy uwagę, że funkcjonariusze Policji ubrani byli w mundury, a zatem oskarżone doskonale zdawały sobie sprawę, kim są pokrzywdzeni.

Niewątpliwie zachowanie oskarżonych wypełniło znamiona czynu z art. 222 § 1 kk. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, M. L. i B. L. odpychały funkcjonariuszy Policji, szarpały za mundury, uderzały otwartą ręką w okolice barku (co bezsprzecznie wynika z nagrania z monitoringu ze sklepu (...)). Bez wątpienia zachowanie oskarżonych mieściło się w kategorii naruszenia nietykalności cielesnej.

Oskarżone nazwały funkcjonariuszy Policji ~~słowami „kurwy” i „kurwy”~~ „kurwy”. Ogólnie przyjęte oraz akceptowane normy obyczajowe przemawiają bowiem za uznaniem w/w zwrotów za powszechnie obraźliwe, znieważające i stanowiły wyraz

lekceważenia i pogardy, braku szacunku. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że słowa oskarżonych ubliżały pokrzywdzonym i godziły w ich godność, dobre imię. Bezsprzecznie oskarżone dopuściły się czynu z art. 226 § 1 kk.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala w ocenie Sądu na przyjęcie, że oskarżone dopuściły się popełnienia zarzucanych im czynów umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Całokształt zachowania oskarżonych podczas czynności zatrzymania S. O. świadczy o ich lekceważącym stosunku do funkcjonariuszy Policji.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność oraz winę, a zatem oskarżonym można zasadnie można było przypisać sprawstwo w odniesieniu do dokonanych przez nie występków.

Występkiem o charakterze chuligańskim, o którym mowa w art. 57a § 1 kk, zgodnie z ustawową definicją zawartą w art. 115 § 21 kk jest występki polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, na bezpieczeństwo powszechne, na działalność instytucji

państwowych lub samorządu terytorialnego, na porządek publiczny, albo na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.

Niewątpliwie M. L. i B. L. zarzucanego im czynu dokonały umyślnie i wykazały rażące lekceważenie porządku prawnego. Nadto miejsce i sposób ich działania mogły być dostrzegalne dla nieokreślonej liczby osób. Zdarzenie miało miejsce bowiem w centrum miasta w godzinach popołudniowych. Zachowanie oskarżonych miało zatem charakter chuligański, tj. działały publicznie i z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.

	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie		

	postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. L.	1	1	- w myśl art. 11 § 3 kk, jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich
B. L.	2	1	
	3	2	
	4	2	

zbiegających się przepisów i wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, w związku z czym Sąd wymierzył oskarżonej karę na podstawie art. 222 § 1 kk, który przewiduje zagrożenie grzywną, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3

- wymierzając oskarżonej M. L. karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk

- Sąd miał na uwadze również treść art. 57a § 1 kk, zgodnie z którym skazując za występki o charakterze chuligańskim, sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości nie niższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę

- oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że nie ma wystarczających przesłanek do orzekania wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności, albowiem cele przed nią stawiane w sposób pełny może spełnić kara łagodniejszego rodzaju

- kara ograniczenia wolności. Orzeczenie kary grzywny byłoby w ocenie Sądu niecelowe z uwagi na sytuację majątkową oskarżonej. Efektywnie wykonywana przez oskarżoną kara ograniczenia wolności w postaci pracy na cele społeczne będzie miała zaś dostateczny walor wychowawczy wobec oskarżonej. Kara ograniczenia wolności w sposób prawidłowy spełni swoje cele - zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, oddziałując wychowawczo i zapobiegawczo na oskarżoną w kierunku wykształcenia w niej krytycznej postawy do własnego czynu - jak i w zakresie prewencji ogólnej, działając odstrasżająco na potencjalnych sprawców tego typu przestępstw.

- wobec tego, Sąd wymierzył oskarżonej karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 20 godzin w stosunku miesięcznym

- Sąd wymierzając karę miał na uwadze znaczny stopień winy oskarżonej. Oskarżona jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jej poczytalności,

wobec czego w czasie czynu mogła w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem

-oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżoną jest znaczny z uwagi na:

naruszenie istotnego dobra prawnego, jaki jest niezakłócone funkcjonowanie instytucji publicznych oraz godności funkcjonariuszy publicznych, oskarżona w trakcie interwencji używała wobec funkcjonariuszy Policji słów wulgarnych, obraźliwych, naruszyła ich nietykalność cielesną, tym samym dała dowód na to, że nie szanuje powagi funkcjonariuszy publicznych

działała z zamiarem bezpośrednim

- jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonej i ustabilizowany tryb życia przed przestępstwem

- na podstawie art. 57a § 2 kk (przepis ten nakład na Sąd obowiązek orzeczenia nawiązki o ile nie orzekł na podstawie art. 46 kk obowiązku naprawienia

szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki) Sąd orzekł od oskarżonej M. L. na rzecz pokrzywdzonych P. W. (1) i Ł. W. nawiązki w kwocie po 500 złotych, co powinno częściowo złagodzić ujemne przeżycia pokrzywdzonych

- w myśl art. 11 § 3 kk, jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów i wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, w związku z czym Sąd wymierzył oskarżonej karę na podstawie art. 222 § 1 kk, który przewiduje zagrożenie grzywną, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3

- wymierzając oskarżonej B. L. karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk

- Sąd miał także na uwadze treść art. 57a § 1 kk, zgodnie z którym skazując za występki o charakterze chuligańskim, sąd wymierza karę

przewidzianą za
przypisane sprawcy
przestępstwo w wysokości
nie niższej od dolnej
granicy ustawowego
zagrożenia zwiększonego o
połowę

- oceniając przedmiotową
sprawę Sąd uznał, że
nie ma wystarczających
przesłanek do orzekania
wobec oskarżonej kary
pozbawienia wolności,
albowiem cele przed
nią stawiane w sposób
pełny może spełnić kara
łagodniejszego rodzaju
– kara ograniczenia
wolności. Orzeczenie kary
grzywny byłoby w
ocenie Sądu niecelowe
z uwagi na sytuację
majątkową oskarżonej.
Efektywnie wykonywana
przez oskarżoną kara
ograniczenia wolności w
postaci pracy na cele
społeczne będzie miała
zaś dostateczny walor
wychowawczy wobec
oskarżonej. Kara
ograniczenia wolności
w sposób prawidłowy
spełni swoje cele -
zarówno w zakresie
prewencji indywidualnej,
oddziałując
wychowawczo i
zapobiegawczo na
oskarżoną w kierunku
wykształcenia w niej
krytycznej postawy do
własnego czynu - jak
i w zakresie prewencji
ogólnej, działając
odstrasżająco na
potencjalnych sprawców
tego typu przestępstw.

- wobec tego, Sąd wymierzył oskarżonej karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 20 godzin w stosunku miesięcznym

- Sąd wymierzając karę miał na uwadze znaczny stopień winy oskarżonej. Oskarżona jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jej poczytalności, wobec czego w czasie czynu mogła w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem

-oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżoną jest znaczny z uwagi na:

naruszenie istotnego dobra prawnego, jaki jest niezakłócone funkcjonowanie instytucji publicznych oraz godności funkcjonariuszy publicznych, oskarżona w trakcie interwencji używała wobec funkcjonariuszy Policji słów wulgarnych, obraźliwych, naruszyła ich nietykalność cielesną, tym samym dała dowód na to, że nie szanuje

			<p>powagi funkcjonariuszy publicznych</p> <p>działała z zamiarem bezpośrednim</p> <p>- jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonej i ustabilizowany tryb życia przed przestępstwem</p> <p>- na podstawie art. 57a § 2 kk (przepis ten nakład na Sąd obowiązek orzeczenia nawiązki o ile nie orzekł na podstawie art. 46 kk obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki) Sąd orzekł od oskarżonej B. L. na rzecz pokrzywdzonych P. W. (1) i Ł. W. nawiązki w kwocie po 500 złotych, co powinno częściowo złagodzić ujemne przeżycia pokrzywdzonych</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. L. B. L.	5	1, 2	na podstawie art. 230 § 2 kpk (a contrario) Sąd nakazał pozostawić w aktach sprawy dowody rzeczowe w postaci nagrań z monitoringów

6. INNE ZAGADNIENIA		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6 7	<p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonej M. L. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie 120 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 170 złotych tytułem 1/2 części kosztów postępowania. Zdaniem Sądu uiszczenie tych kosztów nie będzie dla oskarżonej nadmiernie uciążliwe.</p> <p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonej B. L. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie 120 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 170 złotych</p>	

tytułem 1/2 części kosztów postępowania. Zdaniem Sądu uiszczenie tych kosztów nie będzie dla oskarżonej nadmiernie uciążliwe.

8. PODPIS